359 ජේසුනී නිහඬ වී

ජේසුනී නිහඬ වී මදොසෙ පූදසුනේ
හා මවෙතැ පෙම් බැඳි ගෙවති දිවි නිවී

පූ ගුණේ මුවාවැලා වසන ජේසුනේ
ඔබේ දෙවන් බව අදහා එකත් බැතින් මා
බිමට පහත් වී මුළුමනින් මගේ
හිතද කයද දිවි පෙවෙතද පූදම් වැඳ වැටී

පෙනුම පහස රසය පූපෙ කළ ද මා මුළා
මගේ සවන ඔබේ බහෙ සුවසෙ පිහිටුවා
ඇත්තෙ දෙවි මැවූ දෙවි පුතුන් දෙසූ
වදන් සැවොම අදහ ගතිමි සැදැ සිත් නමා

එදා කුරුසෙ මුවා වුණේ දෙවි බව මතුනේ
මෙදා පූපෙ මිනිස් බවද එක සෙ සැඟැ වූ නේ
දෙවි මිනිස් සොබා එක සිතින'ද හා
පවස යදිමි තැවුණු සොරා පැතුව දීම නා